

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین امنیت شغلی کارکنان و پیش بینی پذیری سازمان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مدیریت و اقتصاد (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عصمت احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت بازرگانی، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

فخریه حمیدیان پور - استادیار، دکتری مدیریت منابع انسانی، عضو هیات علمی دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه موفقیت سازمان ها در گرو توجه ویژه به نیروی انسانی و ارضاء نیازهای آنهاست، امنیت شغلی را می توان از جمله این نیازها دانست. زیرا عدم امنیت شغلی مانع تواناسازی کارکنان در ابعاد تخصصی، جسارت علمی، تجربه آموزی، رضایت شغلی، وجدان کاری و فرصت های ترفیع می شود و در نتیجه انتظارات تخصصی و اجتماعی سازمان ها برآورده نمی شود. پیش بینی پذیری اخلاقی به منزله یک خصلت سازمانی است و مراد از آن خصلتی در سازمان است که محیط را نسبت به پیش بینی عملکرد سازمان در خصوص پایبندی به حقوق محیط توانمند می سازد. هدف از این مطالعه بررسی رابطه بین امنیت شغلی و پیش بینی پذیری سازمان است. تحقیق حاضر از لحاظ روش، توصیفی است. کارکنان درسازمان های پیش بینی ناپذیر، احساس عدم امنیت شغلی و روانی می کنند. اضطراب و تشویش شرایط ناگواری را بر آنها تحمیل می کند. در چنین شرایطی توان تصمیم گیری منطقی و مواجهه هوشمندانه با معضلات کاهش می یابد. وجودامنیت شغلی کارکنان منجر به مسیولیت پذیری و تعهد افراد به سازمان می شود، وقتی که افراد مسیولیت پذیر و متعهدباشند سازمان نیز مسیولیت پذیر و نهایتا سازمان از نظر اخلاقی پیش بینی پذیر می شود.

کلمات کلیدی:

پیش بینی پذیری، پیش بینی پذیری اخلاقی، امنیت شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/597003>

